

תולדות רבי חיים בן-עטר זצוק"ל

בעל „אור החיים" הקדוש

ביום הראשון, ט"ו בתמוז תשכ"ז, שבו המוני בית ישראל לפקוד את קברו של אותו צדיק, שנתבקש לישיבה של מעלה, לפני מאתיים עשרים וארבע שנים, ומאז ועד עתה שפתותיו דובבות ע"י רבבות שומרי אמונים, השוקדים על ספריו הקדושים, בכל מקצועות התורה, בהלכה ובאגדה, בפירושי התורה והש"ס, בחסידות ובמוסר, ובאורו הזורח השאיר לנו את החיים עד העולם.

שלשה המה, בין הספרים שנתחברו בדורות האחרונים ונתקבלו בכל קהילות ישראל, שיחס הקדושה אליהם מתבטא גם בשם הלואי, בו יכנונו בפי שלומי אמוני ישראל, מחבריהם. ילידי חוץ לארץ שעלו אל הקדש ונתקדשו בקדושתה של ארץ ישראל: „אלשיך הקדוש", בן יהדות המזרח שעלה מאדריניפולי שבתורכיה לצפת והצטרף לגורי „האר"י". „השל"ה הקדוש" בן יהדות המערב שעלה מפראג ושימש כרבה של העדה האשכנזית בירושלים ו„אור החיים הקדוש", בן יהדות ספרד שזכה להערכה מיוחדת בקרב יהדות אשכנז.

במרחק רב מקהילות ישראל במזרח אירופה. התגורר רבי חיים בן עטר, מחברו של הספר „אור החיים", אולם אורו הזורח הגיע למרחוק. עוד בחייו של אותו צדיק הגיע שמעו. כקדוש עליוז וכגאון בתורה גם יחד. למדינות רוסיה הרחוקה. ספריו זכו לתפוצה נרחבת גם בקרב יהודי אשכנז, במידה שלא זכי לה גדולי היהדות הספרדית בדורות האחרונים. מקום מיוחד שמור לו כמקשר ראשון בין יהדות מזרח ומערב, בימים ההם, לכני מאתיים שנה, ומאז ועד היום שמור זכרו לכרכה ולהערצה בקרב קהילות מזרח ומערב גם יחד.

כאשר גולת ספרד המושרשת, הכבירה והותיקה, נעקרה ממקומה, ופליטיה נפוצו לחפש להם מפלט מאשר ימצאו, רבבות מגדולי-ספרד התדפקו איפוא על ערי אפריקה הצפונית.